

tiskovina

Jesenice dz

BRCA

KNJIZNICA JESENICE

220010245,5

COBISS

poštnina plačana pri pošti
4271 jesenice

časopis

kluba

jeseniških

študentov

Brca

5

k a z a l o

portret	david martinčič, predsednik kluba jeseniških študentov	4
popolna motivacija		5
potepanje po toskani		6
gremo na morje!		7
"z zahovičem v londonu"		8
silos		10
panika je moderna		12
harry potter		12
samozadovoljevalski nasveti		14
moodswings z marušo		15
dnevnik novopečene študentke		16
študentsko kolesarska računica		18
ali so za reševanje prometnih tegob koristnejše živali ali rastline?		

Klub jeseniških študentov
Titova 86, 4270 Jesenice
telefon: 04 583-15-40;
brcafon: 041 55 77 35
e-naslov: kjs@telesat.si,
splet: kjs.telesat.si;
www.klub-jes-studentov.si
priprava za tisk: B&T, Bled
tisk: Medium, Zabreznica

brcamo:

urednik: Blaž Račič;
članki: Blaž, Petra, Jelka, Samo,
Faila, Maruša, Neja,
fotografije: Anja, Maja, Faila, Primož, Samo;
naslovnica: Maja; oblikovanje: Maja;
lektoriranje: Franci, Petra;
plakat: Turbina; junij 2001

stopimo skupaj

E

na izmed nalog, ki jo ima Klub jeseniških študentov zapisano tudi v svojih Pravilih, je tudi ta, da obvešča javnost o položaju mladih, predvsem študentov in dijakov v svojem okolju, o delu Kluba in njegovih prireditvah, o problemih, s katerimi se srečujemo mladi, pa tudi o napredku in uspehih, ki jih dosegamo. BRCA - časopis Kluba jeseniških študentov - je namenjena temu. Poleg tega pa je BRCA namenjena tudi širjenju polja (demokratičnega) dialoga na območju občin, kjer deluje, zlasti pa na Jesenicah (ki predstavlja središče tega območja), kjer je ta dialog (pre)slabo razvit.

Tej oceni, da je polje (demokratičnega) dialoga v občini Jesenice (pre)ozko in slabo razvito, se je pridružil tudi Župan Občine Jesenice, ko je na predstavitvi raziskovalnih nalog učencev, dijakov in študentov jeseniške občine izrazil potrebo po širjenju tega polja z organizacijo posvetov in razprav, katere bi bile namenjene odpiranju aktualnih vprašanj (v nadaljevanju si kot primer načina odpiranja vprašanja lahko ogledate idejo za jeseniški MKC - mladinski kulturni center, katere avtor ni KJŠ, pač pa skupina študentov), ki so povezana z razvojnimi prizadevanji in iskanjem odgovorov nanje. Kajti le na način, ko se k iskanju rešitev pritegne kar najširši krog ljudi, je moč najti optimalne rešitve. Danes na primer, o teh vprašanjih razpravljajo le politični odločevalci (Občinski svet), medtem ko ostala javnost ni vključena, ostaja pasivna, neaktivna. Zdi se, kot bi se ta vprašanja javnosti ne zadevala. (O tem priča tudi ne-zanimanje Jeseničanov in Jeseničank za predstavitev nalog mladih raziskovalcev jeseniške občine, saj so se predstavitve poleg predstavnikov Občine Jesenice udeležili le avtorji nalog in njihovi mentorji.)

Torej, BRCA je namenjena odpiranju in širjenju polja dialoga, pri tem pa se kot akterji - zaenkrat - pojavljamo mladi. Mladi odpiramo teme o katerih se ne govori ali pa se o njih le šepeta. Da pa naše debate ne bodo izzvenele v prazno potrebujemo sogovornike. Oglasite se: umetniki in filozofi (če obstajajo), politiki in študenti, delavci in brezposelni, kuharice in direktorice, stari in mladi,... in že začnimo skupaj odločati o naših idejah in željah (da se ne bomo mogli izgovarjati češ, saj so se *oni* tako odločili). Zato bodite - BRCA.

Blaž Račič

P.S.

Prostora za vaša razmišljanja, ki jih lahko pošljete na naslov Kluba jeseniških študentov, nam v časopisu zagotovo ne bo zmanjkalo.

portret

david martinčič, predsednik kluba jeseniških študentov

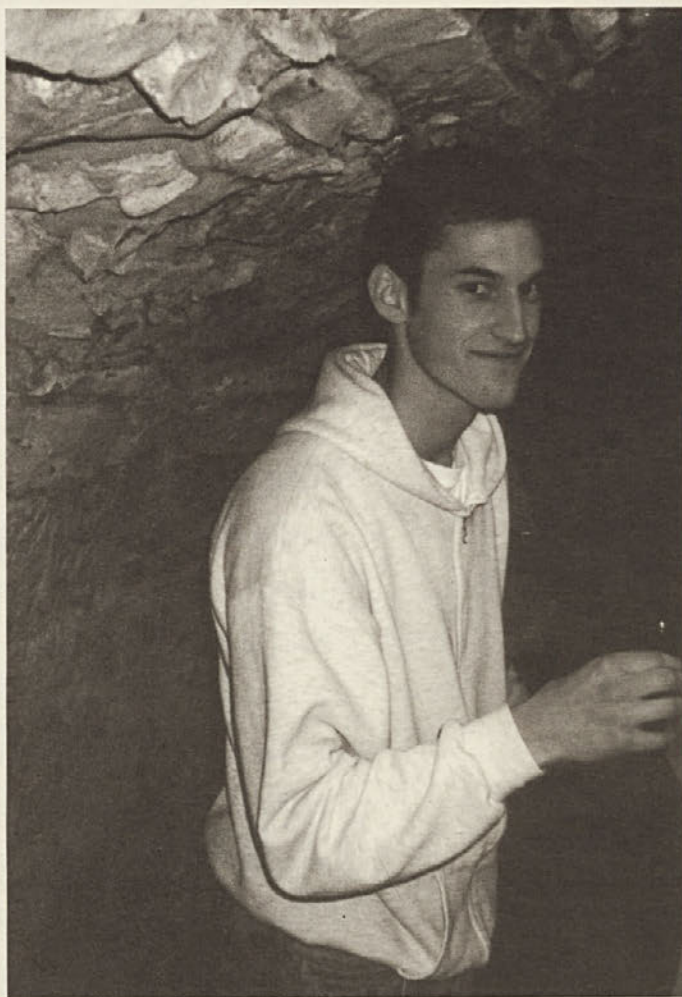
D

avid Martinčič s Hrušice je študent drugega letnika medicine. Na občnem zboru je predstavil svoj program, zasnovan na »resničnem življenju« Kluba jeseniških študentov. Brez visokoletečih misli in brez ciljev v oblakih. Od svojega predhodnika sta ga poleg tega že na prvi pogled ločili šesta in sedma številka EMŠO-ja. Potem smo dvignili roke. No, kakor kdo. Tisti, ki ste bili proti Davidovem predsedovanju, imate verjetno za to svoj razlog. Tisti, ki vas na občnem zboru ni bilo: pridite na prihodnjega. Kakorkoli že, David je postal novi predsednik.

V pogovoru je David povedal, da je kot predsednik študentskega kluba, poleg tega, da se njegova funkcija lepo sliši, najbolj odgovorna oseba kluba. Tako ali drugače. Je človek, na katerega bo kazal prst, če bo kaj narobe. In za njim ne bo nikogar več. Sicer pa med njegove naloge spadajo še sklicevanja sestankov, urejanje denarnih poslov in skrb za nemoteno delovanje kluba. Med svojim predsedovanjem David bdi nad članstvom in vztraja, da morajo vsi člani izpolnjevati pogoje. Poleg tega želi vzpostaviti takšno delovanje vodstva kluba, da bo vsak, ki ima funkcijo, natančno vedel, kaj je njegova naloga.

Njegov načrt vključuje tudi širše delovanje kluba. »Potrudil se bom, da bomo izpeljali čim več projektov za čim manj denarja,« zagotavlja David. Dodaja, da bodo organizatorji tokrat namenjali več pozornosti ekskurzijam in ne toliko raznim popustom. Študentje se družijo in spoznavajo ravno na ekskurzijah, te pa vsebujejo tako izobraževanje kot tudi zabavo. To ne pomeni, da popustov ne bo več. Bodo, vendar bo David poskrbel, da jih bodo uporabljali študentje (in ne njihove mame in zaposleni prijatelji).

Veliko pozornosti bo klub namenil dodatnemu izobraževanju, saj je to v organizacijah po Sloveniji izredno drago in si ga večina študentov ne more privoščiti. Tako bodo članom kluba kmalu na voljo jezikovni tečaji in priprave na maturo (podobno, kot so se maturanti pred kratkim izpopolnjevali v matematiki). V življenja jeseniških študentov bo kmalu vstopila tudi kultura.

Tista bolj resna: več gledaliških predstav, koncerti, morda celo mjuzikli.

Kaj je za našega novega predsednika smisel tega študentskega kluba? »Z denarjem, ki ga dobi klub, čim bolj olajšati življenja študentov in jim nuditi stvari in dejavnosti, ki si jih sicer ne bi mogli privoščiti.«

To je David Martinčič, predsednik Kluba Jeseniških študentov. Človek, ki jemlje življenje resno. Ne preveč, sploh pa ne premalo.

Z Davidom se je pogovarjala Petra Drole.

K popolna motiva- cija

ateri kriteriji morajo biti izpolnjeni za popolno motivacijo »preobremenjenih« gorenjskih študentov? Dobra hrana, opojna pijača, idilična podoba kraške pokrajine in (vsaj) vonj po morju. Zgovorni udeleženec aprilskega motivacijskega izleta Miha Vidmar je v zaslišanju podrobneje opisal to popolno motivacijo. Udeleženci so se s kruto resničnostjo tisto soboto seznanili že zgodaj, saj je bil odhod ob sedmih zjutraj. Zaspanost je naredila svoje, zato je bila pot do Škocjanskih jam v znamenju počitka, lulanja in jutranje kave.

Na Krasu ne poznajo pregovora »rana ura – zlata ura«, saj so jamo odprli šele uro po tem, ko so gorenjski študentje na svoji koži čutili temno plat življenja na Krasu (beri: pihala je burja). Po ogledu čudovitih Škocjanskih jam so odšli v majhno kraško vasico, ki se po Mihovem mnenju imenuje Škocjan (vendar se ne spominja natančno). Razstava Od zrna do kruha je povzročila kruljenje želodcev, zato so komaj čakali zgodnje kosilo.

Miha pravi, da je bilo kosilo v turistični kmetiji Škerlj v Tomaju božansko. Jeseničani so skoraj kraljevali v gostišču in uživali ob kraških dobrotah. Potem pa so imeli polni želodci do Kopra ravno toliko časa, da so naredili prostor za opojne substance (ki smo jih na začetku opredelili kot drugi sestavni del popolne motivacije). K degustaciji vin v vinski kleti Vinakoper je spadal tudi kraški narezek.

Ekскурzija nikakor ni bila pijanska, kot je videti iz dosedanjega poteka zgodbe. O izobraževalni funkciji motivacijskega

izleta priča Mihovo novo znanje o tem, kako je treba degustirati vino. Ekskluzivno za tiste, ki se še niste udeležili njegovega tečaja: »Vino naliješ v poseben kozarec za degustacijo. Kozarec potreseš, da se vino premeša, preizkusiš svoje sposobnosti vonjanja in z veliko domišljije potrdiš armo, ki jo v vonju odkrijejo profesionalci. Potem narediš težko pričakovani požirek. Ki mora biti za optimalen učinek majhen. Tako pravijo.«

Sicer pa je glavna razlika med profesionalnim degustiranjem in motivacijsko različico v končnem shranjevanju vina. Motivacija namreč deluje le, če vino steče po grlu.

Zmotivirani študentje so se pred odhodom domov odpravili še po košček nostalgije. Dotaknili so se morja. Zato, da sedaj natančno vedo, zakaj komaj čakajo poletje. Motivacija človeka utruja, zato je bila pot nazaj spet v znamenju počitka. In lulanja. Udeleženci soglasno trdijo, da je izlet uspel in da ga bo treba čim prej ponoviti. Tisti, ki smo ga zamudili, jim verjamemo in komaj čakamo, da se bomo tudi sami prepričali.

Zasliševali sva
Petra Drole in Jelka Berce.

potepanje po toskani

Z

a mnoge je Toskana Italija. S svojimi vinogradi in mehkiimi griči, rdečimi griči, rdečimi vini in blago dišečimi, tihimi vasicami in vilami sredi cipres predstavlja čaroben svet, čigar vabljivosti se je na zatrpanih firenskih ulicah težko upirati. S klubom smo te lepote spoznali konec aprila letos. Potepali smo se sem ter tja po Toskani, vmes pa smo si ogledali še Firenze, Pisa, prenočili na največjem toskanskem otoku, Elbi, obiskali Sieno in San Gimignano.

FIRENCE: brez dvoma mesto, v katerem je vzcvetevala italijanska genialnost z največjo čistostjo in brilienco. Od 13. do 16. st. je bilo to mesto takorekoč zibelka zares izjemne umetniške in intelektualne aktivnosti, po kateri se je zgledovala najprej Italija, kasneje pa se je ta duh razširil po vsej Evropi. Poimenovali so ga Renesansa. Glavne značilnosti renesanse so »open-minded« razmišljanje, ki je opogumilo mnoge izumitelje in znanstvenike, da so začeli

intenzivno širiti meje takrat poznanih horizontov. Spomnimo se jih samo nekaj: - DANTE, na primer, ni bil le velik poet, ampak tudi jezikoslovec in zgodovinar, ki je opravil ogromno raziskav glede različnosti in izvorov njegovega lastnega jezika, torej italijanščine; - GIOTTO, ni bil le slikar, ampak tudi arhitekt; - verjetno najbolj veličasten in markanten od vseh renesančnih umetnikov pa je MICHELANGELO, slikar, arhitekt, kipar in velik učenjak, čigar dela tipizirajo takratno čisto firensko umetnost;

- prav tako znan in omembe vreden »firenški sin« je tudi Sandro Botticelli, pa Leonardo, pa Rafal in že omenjeni Michelangelo (niso tisti mutanti ninja turtles!).

V Firencah si morate nujno ogledati: PIAZZA DEL DUOMO: postavljena v mestnem centru, kjer skupaj s krstilnico in companilo tvori prečudovit vzorec belih, zelenih in roza nians, ki demonstrirajo tradicijo firenske umetnosti od srednjega veka do renesanse.

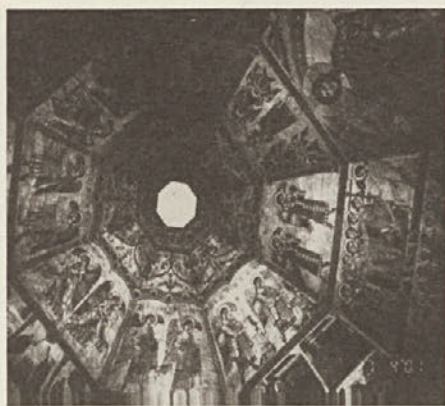
PIAZZA DELLA SIGNORINA: je bil in je še vedno politično jedro Firenc s čudovito Palazzo Vecchio ter s krili galerije Uffizzi pri straneh trga. Številni kipi na trgu dajejo izgled muzeja na prostem, saj lahko vidimo replike kipa Cosma (Giovanni Bologna), Ammanattijev Neptunov vodnjak, Donatelove Beneške leve ter celo kopijo Micheangelovega Davida.

PONTE VECCHIO: Firenski najstarejši most, ki prečka reko Arno na najožjem delu. Ogromnokrat renoviran – danes središče draguljarjev in zlatarjev.

PISA: Pisa ni samo poševni stolp, veliko več pa tudi ne. Potem ko si ogledate stolp z njegovo neposredno okolico (Duomom, Batisterom in Comporantom), ne ostane več veliko, kar bi vas še zadrževalo v mestu. Namenimo torej nekaj besed poševnemu stolpu. Tako kot vse največje zanimivosti Pise je tudi stolp postavljen na Campo dei Miracoli (Polju čudežev). Osrednje mesto na tem travniku zavzema Camponile, bolj znan kot poševni stolp (Torre Pendente). Graditi so ga začeli leta

1173 in zaradi peščene podlage se je začel nagibati že skoraj takoj. Po dograditvi leta 1350 je vrsta arhitektov poskušala nagib odpraviti, vendar neuspešno, tako da je danes os stolpa nagnjena od vertikale že vrtoglavih 5 metrov. Danes je stolp že tako nevaren, da je zaprt za obiskovalce. Stolp tehta 14000 ton in danes mu k pokončnosti pomagajo jekleni kabli. Če tudi to ne bo zaleгло pa znanstveniki že resno razmišljajo o Viagri.

otoku s približno 1000 vojaki...

SIENA: je mistični, nežni, strastni in obenem dobrodušni center umetnosti. Mesto obiskovalca kar vodi na sprehode po ozkih gotskih ulicah, posejanih s palačami, ki se na koncu vse zlijejo v slavno Piazza del Campo. Bolj kot kjerkoli drugje nam Siena predstavi realnost srednjeveškega mesta. Zares lepo mesto! SAN GIMIGNANO: ali srednjeveški Manhattan, imenovano tudi mesto stolpov. V 12. stoletju je bilo to mestce samostojna skupnost, ki je v naslednjih 200 letih močno prosperirala. Glede razlogov nastanka stolpov kroži kar precej zgodbic, dejstvo pa je, da so stolpi postavljeni zato, ker je bil San Gimignano precej veliko tekstilno središče in stolpi so služili kot shrambe tekstila, saj se tam blago ni niti poškodovalo, niti umazalo... Vredno ogleda. Tako, člani! To je to. Za konec lahko rečem le še to, da je bil izlet zares dober (kar bi lahko vedeli že prej) in da vam je lahko žal, da niste šli... Fotke s potovanja si lahko ogledate na <http://www.klub-jes-studentov.si> ali <http://kjs.telesat.si/>

Samo

ELBA: s plažami, samotnimi zalivčki in milo, suho klimo, predstavlja otok Elba bolj mesto počitka kot pa ekskurzijo. V davni geološki preteklosti je bila Elba del izginulega kontinenta TYRRHENIE. Vegetacija na otoku je tipično mediteranska, torej palme, evkaliptusi, cedre, magnolije in seveda v največji meri olive in trta. Elba pogosto asociira na Napoleona, saj je ta bivši imperator v letih 1814-1815 vladal temu majhnemu

Š

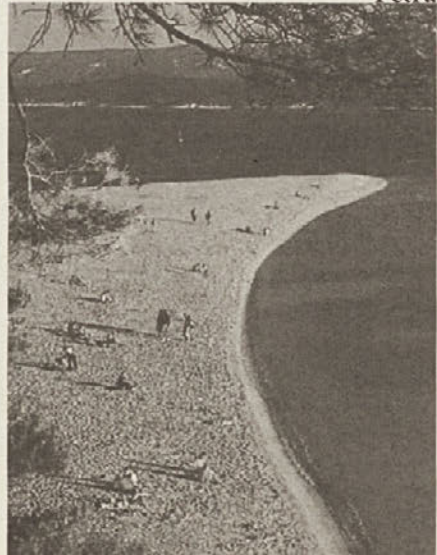
li bomo na morje. Kam pa se gre poleti?! Pričakuje nas Bol na Braču, ki slovi po lepem belem kamnu, dobri hrani, okusnemu vinu Plavac in gostoljubnosti domačinov. Plaža na Bolu je čudovita, svoje želje pa poleti v tem kraju lahko izpolnjujejo tako surferji, potapljači in avanturisti kot tudi tisti, ki pridejo preprosto na morje. Jeseniški študentje se bomo odpravili na Bol 10. avgusta in bomo tam do 19. avgusta. Poleg sonca in morja se bomo lahko učili surfati, vsak dan hodili na aerobiko in na kick boxing ter se zabavali noč in dan. Za tiste,

gremo na
morje!

ki jim to ni dovolj, so domačini pripravili tudi dodatno ponudbo, ki vključuje tenis, tečaje potapljanja, ogleda mesta in otoka, ogleda kulturnih prireditev, kolesarjenje in podobno.

O podrobnostih v zvezi s ceno in prijavi boste obveščeni po pošti. Da vaša brisača ne bo ostala brez kvadratnega metra sanjske plaže na Bolu na Braču, pohitite s prijavi, saj je zanimanje za izlet ogromno.

Petra

Brač

"z zahovičem v londonu"

V

tež številki Brce naj bi se pisalo o pripravi študentov in dijakov na izpite, ali pa o počitnikovanju po teh uspešno opravljenih izpitih. Odločila sem se za slednjo temo. Bingo, pisala bom o potovanjih.

Življenje je eno samo potovanje skozi čas, izkušnje in ljudje smo popotniki, ki nikoli ne vemo, kje se bomo dokončno ustavili. Jaz sem se nazadnje ustavila v angleški prestolnici, Londonu.

Po strokovnih nasvetih mojega brata, ki prav tako veliko potuje in je Anglijo že zdavnaj dal skozi, sem stvar vzela v svoje roke. Ženske roke. Ja, žal se je to videlo že takoj na začetku, saj je nakup vozovnice, ki je bila rezervirana že na ljubljanskem letališču Brnik (ne vem zakaj ljubljanskem, če pa ima klicno številko 04!!!) pomenil nekajdnevno pustolovščino. Ok, recimo, da sem punca, zaradi katere se je to pač dogajalo.

Recimo, da sem punca, ki je to dogajanje opazovalo. Recimo, da sem punca, ki na koncu ni imela pojma, kaj se sploh dogaja. Tisti dan, ni bilo, razen mojih dragih bratov, nikogar več doma. Zato sem listek, na katerem je pisalo: »Odšla sem v London. Ne vem, kdaj pridem, če sploh pridem...«, pustila kar pri telefonu. Pa sem odpujsala. »Saj tam bo enkratno« je bil recept na podlagi »temeljite raziskave«, ki je trajala dve uri, kolikor je pač trajal polet iz Ljubljane do Londona.

Če letite na Heathrow (to je eno največjih letališč na svetu, saj vsakih 20 sekund vzleti ali pa pristane kakšno letalo) se pustite presenetiti. Na tisoče Indijcev, Afričanov, Arabcev in seveda jaz, »predstavnik Slovenije«. Pred vstopom na Otok, cariniki opravijo temeljit pregled. Skoraj sem se zapodila k črnemu cariniku manekenskih potez. Uf... Vendar moje, do sedaj vedno uspešne ženske metode simpatizerstva niso »upalile«. Po skoraj enournem zasliševanju in dajanju trapastih odgovorov na

kajpak trapasta vprašanja, mi je končno uspelo. Evo me Engleska, zemljo proletarska dolazim tebi... Že prav nestrpno so me tam čakali prijatelji, sicer člani slovenske nogometne reprezentance, Karič (slika1), Rudonja (slika2) ter Zahovič. Zlatko je naslednji dan imel tekmo, Rudonja si je to tekmo prišel ogledat, Karič pa je bil moj...tourist guide. Naj raje povem bistvo mojega pisanja. Bistvo članka je, da vam, dragi in zvesti bralci revije Brca, svetujem, da se v Anglijo nikar ne odpravite, če tam nikogar ne poznate. Anglija ima izjemno visok standard, po zaslugi močnega funta so cene dobesedno zasoljene. Imajo pa tudi najdaljši delovni teden v Evropi - kar 48 ur (primer: Francija samo 35 ur). Jaz, sicer zelo srečno in nedolžno bitje s travnika, sem v Londonu dobila porcijo finančne sreče za dve leti vnaprej.

Anglija sama po sebi sploh ni zanimiva. Old-fashion country, kot pravi moj prijatelj Ali. Ogledali smo si sicer vse zanimivosti, ki jih ta dežela ponuja (Big Beng, Buckingham Palace, Nelson's Column...), nakupovali smo v elitnem Harrodsu, katerega delni lastnik je bil tudi Dodi, zadnji izbranec princeze Diane (by the way, tu si je Zlatko kupil spodnje perilo za 35.000 SIT in Karič Rolexovo uro za 31.000 DEM!!!). Zapeljali smo se še v Indijsko četrt. To je to... Mošeje, rute, dželabije, klici k Allahu, črnčki...

Veliko lepši je London ponoči. Lučke, lučke... na stotine lučk. Takrat ti mesto z 12 milijoni prebivalcev ponudi svoje čare. V italijanskem barčku Serafino je imel Zahovič kar precej težav, ker mu je težil neki homoseksualec. Prav zanimiva sta bila. Zlatko je odlično odigral vlogo kameleona. Na začetku je bil čisto bel, nato rdeč in na koncu že čisto vijoličast. (sorry Zlatko, če boš bral te vrstice). Naslednji dan sva se srečala šele pri kosilu. Bila sem vsa nasmejana, on pa nekoliko zatežen. Vedel je namreč, da proti Arsenalu ne bo igral.

Če se boste kdaj znašli v Londonu z minimalnim seznamom kam in kako, se odpravite na znameniti Oxford Street.

Angleški balzam za dušo. Trgovinice, stojnice, veleblagovnice (Versace, Calvin Klein, Dolce & Gabbana...),

taxi-ji, double-deckerji.... Če ste seveda finančno polni kot Titanic. Jaz nisem bila. Ne vem, čemu bi sploh morala biti, saj so bili zraven mene trije fantini. Oh, kako lepo je biti ženska, ha ha. Nekaj dni kasneje sem se odpravila še malo na jug Anglije, natančneje v Ipswich. Malo mestce z 100.000 prebivalci. S svojim nogometnim stadionom, na katerem sem si ob spremljavi angleških varnostnikov ogledala tekmo (sem že napisala, da je lepo biti ženska?), in svojo kinodvorano z dvanajstimi platni, v kateri sem si ogledala nekaj totalno zgrešenega. Sorry Karič, čips je bil pa res dober...

No, videla sem vse, kar se je videti dalo. Še celo hotel v katerem je tiste dneve bival Michael Jackson, ki zame žal ni imel časa. »Videla se bova na Jesenicah«, je rekel.

Verjamem, da imam lahko vse, ne morem pa imeti vsega hkrati. Zato sem se počasi, ampak res zelo počasi odpravila domov. Sama. Prijatelji so ostali. Če jih ne bi poznala, me nihče več ne bi prepričal za ponovni obisk Anglije. V deželi, kjer je najbolj prodajani artikel dežnik, najcenejša pijača 900 SIT, na stotine preluknjanih nosov, obrvi, sadež ženske lepote še ni dozorel.

Oprostite, dosti potujem in grših žensk od Angležinj še nisem videla. Zame je pojmovanje ženske lepote nedokončano delo, tam pa velja pravilo: »Če že ne moreš biti najlepši, potem bodi vsaj najgrši...«.

Svoboda mišljenja pač.

Ps: Vse fotke so »frišne«. Direkt iz Londona. Vroče. Made by Faila. V obdobju april-maj 2001!

Po polžje počasi hitim.

Poljubljam leta, živim.

Odkrivam sebe in meje.

Svoje in tvoje.

Ko se ustavim vem,

da življenje teče,

da z njim odhajaš ti.

Ker najina avtobusa nimata iste postaje.

Neja; FDV, 7. 3. 2001

Written by Faila Pašić

mkc

mladinski kulturni center

prostor za svobodno
necenzurirano izražanje
posameznikov in skupin

Z zagotovitvijo neprofitnih prostorov in osnovnih razmer za delo in bivanje bi MKC Jesenice spodbujal mlade z območja Zgornjesavske doline različnih starosti, spolov, ras, ver, statusov in prepričanj k izražanju svojih idej.

Omogočil bi neoviran razvoj subkultur, ki so **aktivna kritika** družbenega okolja, iz katerega izhajajo in so tako njegov vitalni del. Hkrati bi bil ta prostor informacijska točka, vez z dogajanjem v svet - ne le prek informacij, ampak neposredno z gostujočimi dogodki.

pasivna fikcija, kulturno monotono in
socialno degradirano okolje,
pomanjkanje aktivne sodobne kulture,
beg, kakovost bivanja,
dogodki, ~~aktivna~~ kritika družbenega okolja

koncertna dvorana, kinotečni filmi,
22.000 prebivalcev, regionalni center,
večnamenski prostor, ateljeji...

knjižnica, kavarna, internet,
vizualne in druge umetnosti...

sodobna književnost, ples, gledališče,

turbina

alternativna
projektna
skupina

panika je moderna

I

gnoranca pa logična posledica... Ampak pojdemo po vrsti. Panika je neutemeljen strah. Če bi želela biti zoprno natančna, bi zraven zapisala še, da je vsak strah neutemeljen. Saj veste, votel je, okoli pa ga nič ni. Toda, strah je logičen, kot vse ostale dimenzije čustev. Nekaj se nam je zgodilo, kar nas je vrglo s tira in bojimo se, da bi nas ta neprijetnost doletela znova. Ampak um nam dokaj omogoča, da si dopovemo, da ponovitev ni nujna. Da je prihodnost nedorečena, povsem odvisna od slehernega trenutka sedanjosti. Na ta način strah lahko premagamo. Stestiramo še kakšen drug pristop k življenju in če smo pozorni, lahko opazimo, kako zaslužen je ta pristop za vse, kar se nam dogaja. Opredelitev torej. Pa smo pri paniki. Če se ne opredelimo – do našega življenja, do dogodkov, do naših potreb in potreb drugih itd., si to stabilno in varno pozicijo

opredelitve prisvoji strah. Strah pa ima že tako ogromne oči. Če mu zagotovimo stalen prostor v našem osebnem bivanju, smo si istočasno zagotovili stalno, rastočo boječnost – paniko. Pa je po nas. In dandanes imamo toliko »dobrih« razlogov za paniko, neprestano se srečujemo z njo v ljudeh, v medijih, v umetnosti... Družba nam jo malodane že narekuje. Strašilni pomp zganjajo med domačimi zidovi, v vzgojno-izobraževalnih institucijah, v službah, v gospodarstvu, v ekonomiji, v politiki... In zakaj? Ker je to pač ena od številnih potez, preizkušenih v zgodovini človeštva, s katero je ljudstvo tako preprosto nadzorovati - pa še fino se da zaslužiti na ta način! To in nič drugega. Pričakujejo, da se bojite, česarkoli se pač že bojite. Tako ste povsem predvidljivi. Kajti slej ko prej strahu podležete, obupate in nazadnje se vas poloti ignoranca. Najlažje pa je obvladovati

12

harry potter

S

em Neja Šmid in sem odvisnica. Preden pokličete Don Perignona, naj vas potolažim. Sem namreč odvisna od njige. Natančneje od Harry-ja Potter-ja. Ko je pri nas doma kakšna od knjig iz te zbirke, takrat je pri nas doma obsedeno stanje. S sestro sva sprti, ker se nikakor ne morava dogovoriti katera bo prva brala knjigo.

Ta te namreč potegne vase. Spodmakne ti tla pod nogami. Začara te. Ja, začara. No, na srečo sem jaz starejša in močnejša, zato imam čast knjigo prebrati takoj. Takrat ne vem kaj se ogaja okoli mene. Ne tuširam se, ne jem, ne hodim ven, ne pospravljam, v "vsakdanji" podobi ne obstajam. Preden vam počitnice zadihajo za ovratnik poskrbite, da bo na vašem poletnem bralnem seznamu tudi ta knjiga. Da vam ne bom prodala mačka v žaklju, kratka obnova ...

... Harry Potter je povprečen šolar, ki pa mu življenje greni njegova družina - teta, stric in bratranec. Pri njih namreč

človeka, ki se mu »jebe za vse«. Ki kupuje vse, kar mu ponudijo (kolikor si pač že lahko privošči), poje, kar mu servirajo in popije, kar mu natočijo. Ker mu »dol visi« kaj bo jutri (*jutri bo vse samo še slabše, bojte se!*) in kaj bo, ko njega ne bo več? Vam je to znano? Upam samo, da vam za to ni treba pogledati v ogledalo... Ampak – brez panike! Dokler ste živi, ni prepozno, naj se še tako trudijo z dopovedovanjem obratnega. Tudi panika bo enkrat iz mode. Na nas, ki se tega zavedamo, je, da vpeljemo novo stanje. Takšno, ki bi delovalo najprej iz nas in bo delovalo v ustvarjanju sedanjosti kakršne si želimo: brez panike, brez podlih potez, ki ustvarjajo razna morbidna, drugotna stanja, brez katastrof. Stanje dobre volje. Se to res sliši tako utopično? Odločitev je vaša.

Maruša

živi, ker je v nenavadnih okoliščinah izgubil starše (o tem teta in stric nočeta govoriti), sam je preživel in si tako nakopal najhujšega sovražnika. Presenečenje doživi, ko po sovi dobi sporočilo, da je sprejet na Bradavičarko - čarovniško akademijo. Ko kljub upiranju skrbnikov odide, se zanj v vseh ozirih začne novo življenje. Ne le, da se nauči ogromno uporabnih stvari (ki te res potegnejo vase - sama sem mislila, da znam leteti na metli, ker sem brala ravno o učenju teh veščin), dobi tudi prave prijatelje, doživi velike pustolovščine in seveda večkrat pobliže sreča svojega največjega sovražnika (ki je obenem tudi sovražnik celotnega "dobrega" čarovniškega sveta) Mrlakensteina.

Več vam pa ne povem. Kar v knjižnico. Ne vem zakaj me knjiga tako začara in tudi tiste, ki sem jim knjigo priporočila in so jo prebrali, je pritegnila. Dejstvo je, da je mojstrska. Pouči me, da domišljija ni slaba, da je pogum zaželen, da je znanje pozitivno, da se kljub vsemu spleča živeti. Okvir zgodbe je morda res klasičen, izpet (uboga sirota postane junak), so pa zato detajli mojstrski. Imamo srečo (Slovenci namreč), da se je našel dober prevajalec, ki ni naredil klasične prevajalske napake (posebno TV prevajalci se je poslužujejo) - s prevodom je ohranil metaforične, ironične, humorne dele, imena (ljudi in krajev).

Resnično nočem zveneti kot del reklamne kampanije Harry-ja Potter-ja, pravzaprav mi je žal, da so o njem posneli film, ampak res vas nič ne stane (ker imate KJŠ-jevci celo članstvo v občinski knjižnici brezplačno), če knjigo (poskusite) prebrati. Nasprotno, lahko ogromno pridobite. Naj vas razveselim. Izšla bo četrta knjiga v slovenščini, avtorica pa jih obljublja sedem. Potem pa res ne vem kaj bom storila. Ko ne bo več knjig o Harry-ju namreč. Imate vi kakšen predlog?

Neja Šmid

samozadovoljevalski nasveti

J

uhuhu, pomlad je tu, in pomlad za študente in dijake pomeni tudi stres. Ampak le-ta je odvisen od vas. Torej, kako se spopadate z njim. Potrebno si je namreč vzeti čas zase, in kot vam bom tokrat poskušala razložiti, potrebno si je vzeti čas za naše želje. Podnaslov tokratnega članka je "Iskanje želja". Vem, kaj si sedaj mislite, da jih imate dovolj neizpolnjenih. Ampak te bodo take, da vam bodo polepšale življenje, ker si jih boste lahko izpolnili. Govorim pa o kratkih rokih. Torej ...

Potrebujete le pol ure časa (ali več) in kakšno (najmanj eno) veleblagovnico. Vreme ni pomembno. Preteklost ni pomembna, sedanjost ni pomembna, prihodnost je nepomembna. Zato se podate na raziskovanje. Oddelek si izberete instinktivno. Lahko tudi "zasledujete" kakšnega obiskovalca. Potem gledate, gledate, si želite.

Izberete si artikel. Tak, po vašem okusu. Ampak tak, da ga nikakor nujno ne potrebujete. Cena? Med 1000 in 2000 SIT. Kot primer naj navedem svoje iskanje. Moja želja je kozarec. Pa ne kar katerikoli. Tisti pač, vrhunski dosežek, ki ima ceno 1500 SIT, je ozkega peclja in velike čaše, meni osebno se zdi neskončno lep. Zato že nekaj časa vsak drobiž in bankovec manjše vrednosti namenjam za izpolnitev svoje želje. Ko bo konec izpitov si ga bom tudi privoščila. Moje življenje bi bilo lepo in udobno tudi brez tega kozarca, ampak želja je želja. Še nekaj je pomembno. Kdor z malim zadovoljen ni, velikega vreden ni. Ampak vseeno "se ne prodajte" pod ceno. Poiščite idealno željo, tako, ki vam bo pisana na kožo, tako, ravno pravo. Ne obupajte, če je ne boste našli na prvem oddelku, v prvih nekaj minutah, prvi dan. Vzemite si čas. Saj veste, da j e r a z t e g l j i v . Ampak iščite. Iščite želje. Eno, dve, kolikor mislite, da si jih zaslužite. Razvajajte se! Naj bo izpolnitev želje (želja) vaša nagrada sebi, ali pa si z njo olajšajte "bolečino" ob neuspelem izpitu! Želim vam uspešno iskanje in učenje!

Neja Šmid

moodswings z marušo

P

očutje v mesecu, kakršen je junij, je resna stvar. Še posebej za uka željno populacijo. Od tega je odvisen uspeh pri raznoraznih »intervjujih«, ki jih imajo z nami profesorji. In po tem uspehu se poletje pozna... Za depresivnost ni časa, potrebna je varna sfera, v katero se lahko umaknemo pred vsemi nemogočimi vprašanji, s katerimi nas v juniju tako radi zasipajo... Sfera, iz katere življenje sploh ne izgleda tako naporno... Seveda vam bom tudi tokrat priporočila sfero glasbe, v katero se lahko »potunkate« med učenjem, pred izpiti in po njih in to ne glede na rezultat. Ne pozabite: ŠOLA NI VSE!

SIGUR ROS. To je lep, dolg izlet v Islandijo na krilih glasbe, ki jo godejo mladi fantje s pomočjo kitar, basov, bobnov, trobil, godal, klavirja, piščali, ščepca elektronike in miline, ki jo premorejo danes le še redki glasbeniki. Poleg tega Sigur Ros pojejo, v nam povsem neznanem jeziku... Ali pa tudi ne; ko te njihova glasba dvigne, se ti dejansko zazdi, da prav dobro veš, kaj te čudne besede pomenijo. To ni le fenomen »neanglosaške šprahe«, zaradi katerega imamo dostikrat predsodek pred poezijo, ki ni angleška. To je fenomen jezika, ki bojda sploh ne obstaja po do sedaj poznanih etimologijah in to je nekaj novega. Peti, kot trenutek narekuje... Njihovi trenutki so ujeti na prvencu Agaetis Byrjun.

TORTOISE. Če vas jezikovanje v glasbi moti, še posebej med učenjem, je na mestu, da predlagam še kakšno čisto instrumentalno stvaritev. Tortoise so na mestu, ne le zaradi nedavnega koncerta v CD v Ljubljani, kar jih je te dni delalo še posebej aktualne, ampak tudi zaradi najnovejšega albuma Standards, ki ne dopušča dvoma v desetletno ustvarjanje te zanimive čikaške zasedbe. Ti multiinstrumentalisti se igrajo z podvojenimi porcijami glasbil, ki so potrebni za ustvarjanje »jazz-dub-art-post-rocka« in bog mi prizanesi, če sem jo s to opredelitvijo usekala povsem mimo... Bistveno je, da njihova muzika deluje: inspirira, masira, šokira, vibrira in eksperimentira s poslušalčevo dojemljivostjo, pri vsem tem pa perfekcija niti malo ni omajana. Kljub temu ni potrebno, da si med najzahtevnejšimi poslušalci, če pa IQ medtem malo poskoči je pa to le še dodaten plus...

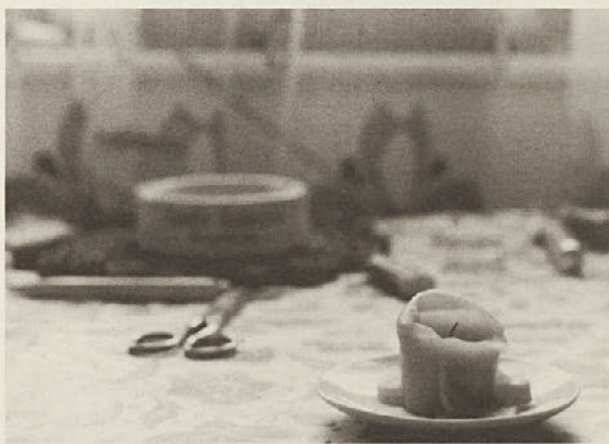
RAVI SHANKAR. Klasika, ker ni ne »retro« in ne »in«. Indija Koromandija, mir, meditacija, sitar, vse to so samo preproste asociacije na Ravija in še zdaleč ne obsegajo vsega, kar ti njegova glasba lahko ponudi. Izredno se prileže za sprostitev in obvladovanje vsesplošne izpitne panike, poleg tega pa te še lepo vpelje v poletje. Dosegljivost tega materiala je visoka, učinek zagotovljen. To bi bilo za to šolsko leto vse. Kakšen »swing« lahko ujamete še v eni od prihodnjih oddaj ŠORT na Radiu Triglav, ko vam bom na razpolago v posluh ponudila še kakšen obrok v tej rubriki priporočene glasbe. Do takrat pa - keep on winnig and keep on swinging!

P

onedeljek 8.00: Neeeee! Pa tako sem si želela spati, spati, sanjati ... Ampak edini dan v tednu, ko lahko spim dokler me je volja, sem riskirala zaradi izpita, ne, celo kolokvija!!! Ja, težko je življenje novopečene študentke. Potrebno je namreč fotokopirati teste iz prejšnjih let in to ob pol desetih zjutraj. Nekateri moji sošolci (in sošolke) so prepričani, da je rana ura zlata ura. Drugi pa so enopredmetni in imajo ob ponedeljkih zjutraj predavanja. Vsa čast jim! Jaz sem namreč skozi vse vodne rituale pisano gledala in ježno pihala in si želela, da bi študij lahko opravila brez izpitov zgolj z rednim obiskovanjem predavanj. Samo, takega razkošja ne bom dočkala. Pravzaprav mi je tisti adrenalin, ki ga poznajo predvsem moji nohti, včasih prav vseč. Ampak samo včasih in nikakor ne zdaj, ko predpriprave zahtevajo od mene ponedeljkovo spanje kot žrtev. Kakorkoliže, čajček me je vsaj približno postavil pokonci in po zajtrku in predelavam (od spanja razbrazdanega) obraza sem "veselo" čakala avtobusa, ki sta me dostavila do filota. Fotokopiranje je sicer čisto zabavno, ampak v fotokopirnicah vseeno ne preživljam svojega (navadno) prostega časa. Vseeno sem po polurnem čakanju še kar vesela odšla iz fotokopirnice bogatejša za zajeten kup znanja (ki je bil skoraj ves trenutno še na papirju). Ko sem vrnila zapiske kolegici, sem določila cilj → domov. Sicer bi mi družba kolegic prijala, a sem bila določena (določila me je usoda in izbira študija) da dan preživim doma, v kuhinji, zraven pa naj se še zabavam z učenjem. In nalogo sem vzela resno. Zvečer, ko se je vrnila Maruša, je v kuhinji našla senco mene (iz fraze "senca samega sebe"), s poudarkom na živo-rdečih očeh. Po glavi pa se mi je vrtel dingl za ŠORT (ups, reklamica) oziroma njegov zadnji del (dramatičen moški glas): Za koga pa vi navijate? Maruša mi je predpisala počitek za vsaj toliko časa, da moje oči spet dobijo lepo naj se vsaj enkrat povprečno pohvalim modro barvo. No, in ob klepetu mi je to tudi uspelo. Potem pa sem (mazohistično) nadaljevala z učenjem, dokler se nisem razveselila z enajstimi urami spanja.

Torek 11.00: pa sem se naspala. Včeraj sem res malo pretiravala. Ponedeljek ni edini dan, ko lahko dolgo spim, tudi vsak torek lahko (vsaj do 11.30). Ko sem se razveselila s H₂O šegami in navadami (kdor pošlje najboljšo novo skovanko s tem pomenom ga vabim - ali jo vabim, da ne bo pomote - na kavo). Kava bila je gut in zajtrk tut. Potem pa "ride the bus" in živjo filo! Zadnje predavanje iz proseminarja. Prav zanimive pol ure :). Potem sem seveda rabila krepčilne pol ure s kavo in sošolci. Potem pa spet priklic rdečih oči, pa seveda kosilo. Njam,

čudovita paradižnikova omaka za makarone. Hvala Krištof Colūmbus (Franci, pri lektoriranju pusti to obliko priimka). No, kakorkoli že, spet me je od učenja odrešila Maruša, ki je prepričana, da včasih pretiravam, samo ona ne ve, da se jaz učim kampanjsko, to pomeni dva dni pred kolokvijem. No, ampak potem sem odložila knjige in se prepustila radostim študentskega življenja - pogovori, smeh, čaj, zilč (kockanje) ... in seveda spanju, ki sem ga bila žejna. Moja naloga je, da se v

drugi dimenziji ločim od bivšega fanta s katerim sem se v tej drugi dimenziji poročila včeraj. Pa lahko (ali pa vsaj brez stresa) noč.

Sreda 7.30: Dan D. ta podatek me nikakor ne izstreli iz postelje, kot bi nemara pričakovali, ampak me samo pripravi do tega, da je moje jutranje (demonstrativno) stokanje glasnejše od budilke. Ampak Maruša me je že čakala s kavo in njene kave so zakon. Vso krmežljivo me potolažijo (ali pa naj se odločim za "tolažijo") vodni rituali (se bo kdo javil?), ki me pospremijo (in to skoraj prehitro) na predavanje. Tam seveda željno vpijem še kakšen podatek za kolokvij (ki ga opravljam pri sedaj predavajoči profesorici - karkoli že je njen naziv). Na koncu se dogovorim še za ponavljanje s sošolci. Pravzaprav me bolj poučujejo, ampak sem hitro učljiv otrok. Ampak vzamem si čas za kosilo (čeprav sem imela že pravo pojedino sestavljeno iz nohtov) in kavo, potem pa nazaj na filo, kjer sem imela eno uro časa za 26 vprašanj oziroma šeststranski test. No, ampak mi je kar uspelo. Ob vrnitvi domov me je izdala zaloga energije in preostanek popoldneva sem preživela na postelji (ne, ne v postelji) ob gledanju televizije in prebiranju naše prijateljice. Zvečer sem obisk naklonila Jugotu in Blažu, ker sem pač morala urediti ŠORT (ups, reklamica) novice. Ni jih pa bilo ravno veliko (reklamic namreč, nas pa; poleg Jugota in Blaža še Dana). Potem pa sva družno z Marušo (ki je bila medtem na koncertu)

odkolesarili (nekateri bi prisegli, da sem odpujsala) domov. Spat. Sanjat. V drugo dimenzijo prebolevati (sladko) ločitev. Ampak sanjala bom neobremenjeno! Jupi (ne, ni reklamica)!!!

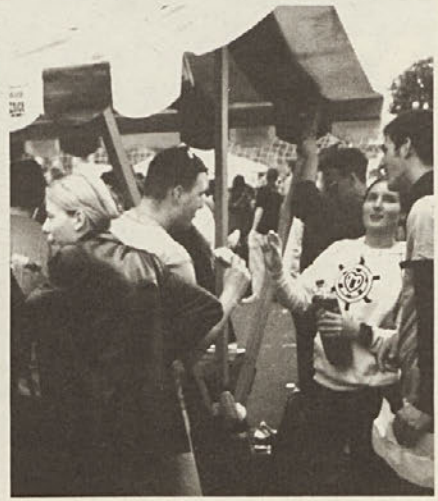
Četrtek 9.00: Ko sem pa tako sladko sanjala, bi rekla zvezdica zaspanka in niti VR (je kdo našel boljši "izraz") me niso prepričali v nasprotno. Čajček me pa je. Življenje je lepo ... mi je odmevalo v glavi. Vreme me ni zanimalo. Potem sem dobila prvi jutranji obisk - Blaža, ki je prišel po gradivo za ŠORT (ups, reklamica). No, potem pa je bil čas za našo ljubo filo, za sošolce, za kosilo z Marušo. Potem si privoščim delček spanca. Zvečer grem (z glavo) na zabavo. No, pa s prijatelji. Tukajle bi

sedaj morala narediti tri pikice, ker čisto vsega vam pa res ne morem povedati. Naj rečem samo, da "sejem bil je živ". Potem sem sladko sanjala o svoji novi simpatiji (kaj pa, če je vse res)!

Petek 6.30: Najprej zabava, potem pa delo! Po vodnih ritualih (I give up!) in zajtrku, mi tudi misel na predavanje, ki me čaka, malo (majčkeno) bolj zadiši. Še posebej mi pa zadiši misel na to, da grem danes domov, da bom videla vse domače in prijatelje in moje drage Jesenice in drago mi Hrušico in ... Ampak najprej je potrebno spakirati, pa se dejansko udeležiti predavanja. No, tako naj bodi! Pa veliko sreče pri izpitihi!

Neja Šmid

Nekaj utrinkov s Študentske tržnice v ljubljani

študentsko kolesarska računica

ali so za reševanje prometnih tegob koristnejše živali ali rastline?

Jesenice se lahko že dobrega pol leta, podobno kot nekateri drugi kraji, pohvalijo z novo pridobitvijo. Seveda je to kolesarska steza. Sicer je je le za nekaj sto metrov, pa vendar. Kljub temu smo nanjo z velikim veseljem zapeljali tudi jeseniški kolesarji. Vožnja po tej cesti pa je kmalu začela veljati za eno bolj zahtevnih kolesarskih disciplin: slalom med parkiranimi avtomobili. Pa so vrle glave hitro našle rešitev. Postavili so *prekrasna* betonska korita, vanje nasadili rožice in avtomobilom onemogočili parkiranje na kolesarski poti. Kolesarji smo spet varni, volk sit, koza pa cela. Ali pa tudi ne...

Kot se zdi se na Jesenicah za vsak problem najde *pametna* rešitev. Tudi ta »betonska rešitev z rožicami« so te vrste rešitev. Če na problem pogledamo iz drugega zornega kota, se nam prikaže popolnoma drugačna računica. Študentsko-ekonomska.

Za rešitev tega problema je bil najbolj pomemben rezultat, ki je ta, da nevestni vozniki ne morejo več parkirati, kjer jih je volja. Za to rešitev pa je bilo potrebno seči v žep. Kdo je segel v žep pa ni pomembno. Pomembno je dejstvo, da je nekdo segel v žep in vanj nič dal, kljub temu da bi se temu lahko izognili. V slovenski prestolnici na primer, so zaposlili predstavnike živalske vrste: pajke in lisice. Z njihovo pomočjo sedaj preganjajo nevestne voznike. Sedaj za vsak prekršek *živali* opravijo svoje in lastnika jeklenega konjička spravijo ob nekaj tisočakov, ki romajo nekam (občinski proračun). Na Jesenicah pa smo se odločili za *rastlinsko* rešitev. Bomo kaj

zaslužili? Verjetno ne. Pa bi lahko. Kot da se noče jemati bogatim, ki lahko spravijo trop konjev pod motorni pokrov in parkirati v domači hiši in ki si lahko privoščijo bencin in nevestno parkiranje. Raje zasadimo rožice, vzamemo iz *malhe* in vanjo ničesar ne vrnemo. Ekonomska računica tako pove: z živalmi se služi, rastline pa predstavljajo strošek.

Če bi na Jesenicah občinskemu redarju namesto rastlin in živali pomagal zatikati obvestila in račune za nepravilno parkiranje kakšen študent, bi opravili dvojno dobro delo. Zaposlili in omogočili bi zaslužek študentu (ki bi poleg tega še dodatno razbremenil občinskega redarja) in prihodek za občinski proračun. Iz tega naslova bi lahko financirali katere programe za mlade na Jesenicah.

Ergo: na Jesenicah se vlaga v okolje in infrastrukturo, manj pa v ljudi in razvoj. Katera rešitev je na dolgi rok učinkovitejša?

Mladi bežijo! Tudi zaradi neživljenjskih pristopov k reševanju problemov.

(prispevek ni lektoriran)

Kolesar

krona

N

isem, to kar sem. Nisem to, kar mislim, da sem in nisem to, kar misliš, da sem. Insistiram v tej disonanci. Ampak... Je to to? Me to ohranja v ledu? Sem zajebala še en poskus taljenja? Mhm. Zajebano. Bližina je trik. Bližina ja fraza. Floskula. Ampak je kljub temu dejstvo. Fluidna entiteta. Ko že mislim, da neovirano deluje skozme, da med nama raste, spremeni svoj pomen. Nanjo nimam nobenega vpliva, zato tudi nočem prevzeti odgovornosti zanjo. Deluje tako neodvisno; zdi se, kot da je sila, ki sama izbira. In naju noče izbrati. Antimagnet, ki se določa sam. Zdaj je lakota, zdaj metulj, zdaj strast in naslednji trenutek spet hlad. In to seveda ne spremeni dejstva, da si ti tam, jaz pa tu. Kot tudi ne dejstva, da boš vedno – tam: In jaz vedno samo – tu. Dvojino pa vzpostavljam le jaz, ko skušam biti bližina, medtem ko te gledam v oči in poslušam tvojo zgodbo o ustreljeni ribi... In če je torej pomen oblika, so vse besede tako ali tako odveč...

Maruša

FORGRAJNA
V ZAH.
SLOVENIJI

DOKTOR RUDAR

"MI" PO
ANGLEŠKO

PEVSKA

ŽIVLENSKA
TEKOČINA
BOSANSKO
MOŠKO IME

K R I

POTOPITEV

N PTICA

"NUJNO"

1

DAN V
TEDNU

9

TISTI, KI
POTUJEJO

SMUČI PO
NORVEŠKO

"JE" V
MNOŽINI

E

3

NASTOP
DVOJINA
PRIPADNIK
RUSOV

N A S

4

LOPA

KAZENSKI
.....

S T R E L

SL.
PEVEC
PESNER
ROD

O T O

ŠOLANJE

ANGL. ZA
ONO

U K

TUJEM.
IME

2

U

POČASTITI
MRITVEGA

ŽIVAL Z
RILCEM

K R O P I T I

10

15

16

OSEBNI
ZAIMEK

13. IN 19.
ČRKA

VEK

S

SLEPOST

TUKAJ
PODPISANI

S L E P O T A

CEDILO

GRŠKA
ČRKA

6

PRITISK

T L A K

T

MLEČNI
IZDELEK

GRŠKA
ČRKA

12

SANJE

S E N

AREST

R A Z

RAZ. MED
SKRAJNIMA
TOČKAMA

ZVEZDA

R A 7 P O N

RUDARJI

14

VZDIH

18

PRITRDI
NICA

A

UPAD

A

N

STORITI
NEKAJ PROTI
VOLJI

ZIVAL
STEGNO

V S I L I T I

REZULTAT

TEKOČINA
S
PROTI-
TELES

OSEBNI
ZAIMEK

NADE

... IN
PRIIMEK

U P I

VEC
KRIKOV

VLASTA
KOREN

K R I K I

11

OPIS

O R I S

MOŠKO
IME

I

O

KO
NEKAJ
DOSEŽE

VRELISČE

V R E

10. ČRKA

VULKAN.
GORA NA
JAP. OTOKU
KJUSIU

17

IZRAEL.
ZRAČNA
ENOTA

13

RIMSKI
BOG
LJUBEZNI

A H O R

PLAZILKA

K A C A

7

OSJE
GNEZDO

BES

O S I R

6. IN 18.
ČRKA

E

5

4.

DIMENZIJA

C A S

SREDIŠČE
TELESA

OD 7.00 ... 14.00

8

S

VRATA

MANTRA

D U R I

PREDLOG

A

NASHRODE
OD
ZAPRTO

O D P R T O

M

O

DAJ - ...

D A M

Nagrade za prejšnjo križanko so prejeli:

1. nagrada: IZTOK ODAR, Strelska 3/a, 4270 Jesenice
2. nagrada: SAVANDIČ ALEKS, Tavčarjeva 3/b, Jesenice
3. nagrada: PETROVČIČ ALEŠ, Tavčarjeva 1/b, Jesenice

Nagrade za prihodnjo križanko so:

1. nagrada 2 majici KJŠ
2. nagrada 1 majica KJŠ
3. nagrada 2 uri tenisa na tenis igrišču Kres

geslo:

1 2 3 4 5 6 7 8

S E Č

9 10 11 12 13 14 15 16 17 18

R z i

Pravilno geslo pošljite po pošti ali osebno prinesite na naslov KJŠ, Titova 86, 4270 Jesenice. Imena nagrajencev bodo objavljena v naslednji številki Brce.

poslušajmo
študentsko
oddajo
na radiu triglav

š r t

vsak četrtek od
19.30 do 20.30
na 96.0 MHz !

FIR
CAMPAGNOLO

odprto : 9-13, 15-19; sob.: 9-12
nova trgovina, Titova 38, Jesenice

**AVTOŠOLA
DEMI**
"A" in "B" kategorija

Titova 11, 4270 JESENICE

GSM: 041/ 732-786, 041/ 678-923, 031/ 553-939
040/ 514- 989

S tem kuponom brezplačen tečaj CPP.

BIG BANG

Največja ponudba audio-video tehnike
Cd plošče, kasete, walkmani, cd-playerji,...

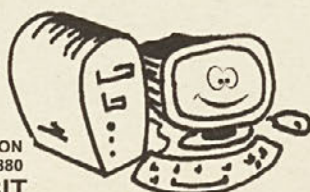
OBIŠČITE NAS:

Vsak dan od 8.00 - 19.00

Sobota od 8.00 - 12.00

3BM elektronika in mikroročalniki d.o.o.
Jesenice
4270 Jesenice, C. železarjev7, www.3bm.si
tel.: (04) 58-61-444, faks: (04) 58-36-440
Multimedijski računalnik

Procesor Pentium 4 1,4 GHz, 12
MB RAM, trdi disk 30 GB, VGA 3
MB RAM, DVD, zvočniki, miška
tipkovnica, angleški Windows 2000

z vključenim DDV
375.500 SIT
monitor Hitachi 17"
75.300 SIT

tiskalnik EPSON
Stylus Color 880
64.141 SIT

Darilo: brezplačno 15 dni uporabe
Interneta in računalniško izobraževanje

Claudia
oblikovanje, foto-video, trgovina

Foto Claudia

C.M.Tita 58, 4270 Jesenice
tel.: 04/5 831 387, fax: 04/5 835 321

Delovni čas: ponedeljek-petek 8.00-19.00, sobota 8.00-12.00

*klubska kartica brezplačnih ugodnosti

*za vsak pri nas kupljen film 10% popusta

BILLABONG

AUSTRALIAN PUB - PIZZERIA - RESTAVRACIJA

- odlična hrana
- prostor za zaključene družbe (do 30 oseb)

*The best
tucker
in town*

ZA REZERVACIJE POKLIČITE
NA TEL: 04/ 586 55 55
NAJHITREJŠA DOSTAVA
PIZZ IN JEDI PO
NAROČILU NA DOM,
SLUŽBO...

04/ 586 55 55
gsm: 041/350 117

OPEN 7 DAYS
A WEEK FROM
7.00 AM
TILL LATE.

MERIDIAN TURISTIČNA AGENCIJA

Jesenice: 04 / 583 66 00
Lesce: 04 / 531 76 00

e-mail: meridian@g-kabel.si
Licenca: 210,211

- organizacija maturantskih in absolventske izletov in potovanj
- organizacija strokovnih aranžmajev
- prodaja jezikovnih tečajev
- prodaja letalskih in ladijskih vozovnic
- avtobusni prevozi

ČLANI KLUBA JESENIŠKIH ŠTUDENTOV IMAJO 5% POPUST
OB PRIJAVI NA MERIDIANOVE POLETNE POČITNICE

KLUB JAHALNI CENTER
PODVIN RADOVLJICA

**MOŠNJE 2B,
RADOVLJICA**
GSM: 041 767 213

- TERENSKO JAHANJE
- NAJEM JAHALNICE
- MOŽNOST PRIDOBITVE LICENCE JAHALČA 1 IN JAHALČA 2

- KOMPLETNA OSKRBA KONJ
- SOLA JAHANJA
- TRENING JAHALČEV S SVOJIMI KONJI
- SAMOSTOJNO JAHANJE V POKRITI JAHALNICI

